

Bibliografické citace

Velmi důležitým prvkem odborných prací je informace o zdrojích, z nichž autor čerpal. Každá informace, výsledná konstrukce nebo metodika, která není označena původcem, je považována za dílo autora publikace. Pokud tomu tak není, dopouští se autor

1 Norma ČSN ISO 690 (2011)

1.1 Co je předmětem normy?

- Pravidla pro úpravu seznamu bibliografických citací
- Pravidla pro odkazování v textu na zdroje v seznamu

1.2 Co není předmětem normy?

- Styl odkazu nebo citace
- Vymezení a dělení typů dokumentů
- Typografická úprava

2 Principy vytváření bibliografických citací

- Uvedení informací dostatečných pro jasnou identifikaci zdroje,
tj.
- Vhodná úroveň přesnosti citace s ohledem na účel,
tj.
- Údaje převzaté ze skutečného informačního zdroje,
tj.
- Údaje vztaženy ke specifické jednotce (výtisk) nebo verzi dokumentu (online zdroje vyžadují přesnou adresu a datum citování),
tj.
- Pro všechny citace v dokumentu jednotný styl, formát a interpunkce,
tj.

3 Prvky bibliografických citací

Tvůrce, např.

Název, např.

Nosič (podle potřeby), např.

Vydání, např.

Místo a vydavatel, např.

Datum, např.

Edice (volitelně), např.

Číslování v rámci jednotky, např.	
Standardní identifikátor, např.	
Dostupnost, přístup, umístění, např.	
Dodatečné informace, např.	

4 Odkazy na citace v textu

Na zdroje uvedené v seznamu je potřebné se v textu odkazovat. Norma doporučuje formu odkazu ve třech variantách:

4.1 Forma jméno-datum (Harvardský systém)

Údaj o jménu tvůrce a datu (roku) vydání je v kulatých závorkách v odpovídajícím místě textu. Údaj bývá doplněn lokací (umístěním ve zdroji). Seznam citací je seřazen podle abecedy, číslování seznamu je

Příklady odkazů v textu:

- Podle Horáka (2001, s. 225–228) je koeficient roven 3,28.
- Podle provedených průzkumů (Horák, 2001, s. 225) je koeficient roven 3,28.
- Z provedených průzkumů (Horák, 2001, s. 225; Novák a Malá, 2005, s. 33) vyplývá koeficient s hodnotou 3,28.
- V posledních průzkumech (Novák, 2013a, s. 28; Novák, 2013c, s. 227) se potvrzuje hodnota koeficientu 3,28.

4.2 Forma číselných odkazů

Číslo v kulatých závorkách nebo v podobě exponentu (v obou případech může být doplněno lokací) odkazuje na příslušnou položku v seznamu citací.

Seznam citací **není řazen podle**! Číslo **prvního** odkazu v textu je **vždy 1**. Příklady odkazů v textu:

- Podle Horáka (12, s. 225–228) je koeficient roven 3,28.
- Podle provedených průzkumů (12) je koeficient roven 3,28.
- Z provedených průzkumů¹², s. 225; 18, s. 33³³ vyplývá hodnota koeficientu 3,28.

4.3 Forma průběžných poznámek

Bibliografické citace jsou uvedeny v poznámce pod čarou, opakovaný odkaz může být řešen odkazem na dřívější poznámku. Příklady:

- Podle Horáka²¹ je koeficient roven 3,28.
- Z provedených průzkumů²² vyplývá hodnota koeficientu 3,28.
- Podle provedených průzkumů²³ je koeficient roven 3,28.

²¹HORÁK, V. *Tlakové zkoušky jakosti povrchu*. Praha: Alfa, 2001. ISBN 80-87564-23-X, s. 225–228.

²²NOVÁK, K. Měření úhlopříčky vtaku normalizovaného tělesa. *Naše metalurgie*, roč. 41 (2013), č. 5. ISSN 1211-4663, s. 208.

NOVÁK, K. Měření průměru vtaku zkušební kuličky. *Naše metalurgie*, roč. 41 (2013), č. 6. ISSN 1211-4663, s. 235–236.

²³Viz též pozn. 21, s. 171, 178 a 228.

Bibliografické citace

Velmi důležitým prvkem odborných prací je informace o zdrojích, z nichž autor čerpal. Každá informace, výsledná konstrukce nebo metodika, která není označena původcem, je považována za dílo autora publikace. Pokud tomu tak není, dopouští se autor

1 Norma ČSN ISO 690 (2011)

1.1 Co je předmětem normy?

- Pravidla pro úpravu seznamu bibliografických citací
- Pravidla pro odkazování v textu na zdroje v seznamu

1.2 Co není předmětem normy?

- Styl odkazu nebo citace
- Vymezení a dělení typů dokumentů
- Typografická úprava

2 Principy vytváření bibliografických citací

- Uvedení informací dostatečných pro jasnou identifikaci zdroje,
tj.
- Vhodná úroveň přesnosti citace s ohledem na účel,
tj.
- Údaje převzaté ze skutečného informačního zdroje,
tj.
- Údaje vztaženy ke specifické jednotce (výtisk) nebo verzi dokumentu (online zdroje vyžadují přesnou adresu a datum citování),
tj.
- Pro všechny citace v dokumentu jednotný styl, formát a interpunkce,
tj.

3 Prvky bibliografických citací

Tvůrce, např.

Název, např.

Nosič (podle potřeby), např.

Vydání, např.

Místo a vydavatel, např.

Datum, např.

Edice (volitelně), např.

Číslování v rámci jednotky, např.	
Standardní identifikátor, např.	
Dostupnost, přístup, umístění, např.	
Dodatečné informace, např.	

4 Odkazy na citace v textu

Na zdroje uvedené v seznamu je potřebné se v textu odkazovat. Norma doporučuje formu odkazu ve třech variantách:

4.1 Forma jméno-datum (Harvardský systém)

Údaj o jménu tvůrce a datu (roku) vydání je v kulatých závorkách v odpovídajícím místě textu. Údaj bývá doplněn lokací (umístěním ve zdroji). Seznam citací je seřazen podle abecedy, číslování seznamu je

Příklady odkazů v textu:

- Podle Horáka (2001, s. 225–228) je koeficient roven 3,28.
- Podle provedených průzkumů (Horák, 2001, s. 225) je koeficient roven 3,28.
- Z provedených průzkumů (Horák, 2001, s. 225; Novák a Malá, 2005, s. 33) vyplývá koeficient s hodnotou 3,28.
- V posledních průzkumech (Novák, 2013a, s. 28; Novák, 2013c, s. 227) se potvrzuje hodnota koeficientu 3,28.

4.2 Forma číselných odkazů

Číslo v kulatých závorkách nebo v podobě exponentu (v obou případech může být doplněno lokací) odkazuje na příslušnou položku v seznamu citací.

Seznam citací **není řazen podle**! Číslo **prvního** odkazu v textu je **vždy 1**. Příklady odkazů v textu:

- Podle Horáka (12, s. 225–228) je koeficient roven 3,28.
- Podle provedených průzkumů (12) je koeficient roven 3,28.
- Z provedených průzkumů¹², s. 225; 18, s. 33³³ vyplývá hodnota koeficientu 3,28.

4.3 Forma průběžných poznámek

Bibliografické citace jsou uvedeny v poznámce pod čarou, opakovaný odkaz může být řešen odkazem na dřívější poznámku. Příklady:

- Podle Horáka²¹ je koeficient roven 3,28.
- Z provedených průzkumů²² vyplývá hodnota koeficientu 3,28.
- Podle provedených průzkumů²³ je koeficient roven 3,28.

²¹HORÁK, V. *Tlakové zkoušky jakosti povrchu*. Praha: Alfa, 2001. ISBN 80-87564-23-X, s. 225–228.

²²NOVÁK, K. Měření úhlopříčky vtaku normalizovaného tělesa. *Naše metalurgie*, roč. 41 (2013), č. 5. ISSN 1211-4663, s. 208.

NOVÁK, K. Měření průměru vtaku zkušební kuličky. *Naše metalurgie*, roč. 41 (2013), č. 6. ISSN 1211-4663, s. 235–236.

²³Viz též pozn. 21, s. 171, 178 a 228.